

РЕШЕНИЕ

№ 6133

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5047** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, подадена от адвокат – пълномощник на [фирма], против решение без дата, постановено по НАХД № 7175/2018 г. на Софийския районен съд, НО, 97^{ММ} състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-004594/19.02.2018 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“. С постановлението, на основание чл. 414, ал. 3 КТ, на касатора е наложена имуществена санкция, в размер на 3 000 лв. за това, че в качеството си на работодател не е уредил отношението по предоставяне на работна сила с М. А.К. като трудово и не е сключил трудово договор с него преди постъпването му на работа, на 04.01.2018 г.

С жалбата се твърди наличие на касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 2, ал. 3 НПК – неправилно установени факти; „бланкетни“ мотиви; обсъдени свидетелски показания само на един свидетел. В съдебно заседание дружеството – касатор не е представлявано.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, но по същество е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК задължава Съда да се съобрази с изтъкнатите в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и касационният съд не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, като преценява, че оспореното решение е валидно, допустимо и правилно. Не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК.

Изцяло в правомощията на въззивния съд е преценката (арг. чл. 286, ал. 2 НПК), дали доказателствата, събрани в съдебното следствие изпълняват изискването за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства. Преценката на Съда за неоснователност на направени доказателствени искания, не представлява нарушаване на процесуалните правила. Обосновано съставът на районния съд е приел за установено по несъмнен начин, че на процесната дата работодателят [фирма] е допуснал М. К да престоира труд в заведението за обществено хранене, без да се съобрази с императивната норма на чл. 61, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 КТ (да сключи трудов договор с работника, преди постъпването му на работа). Нарушаването на това изискване е свързано с налагане на имуществена санкция, на основание чл. 414, ал. 3, предл. първо, вр. чл. 61, ал. 1 КТ. Съдът правилно е преценил, че размерът на санкцията (3 000 лв.) е завишен основателно, предвид данните от протокола за извършена на процесната дата 09.01.2018 г. проверка в заведението, установила, че общо трима работници са полагали труд, без преди това работодателят да е сключил с тях трудови договори. Фактът, изтъкнат с касационната жалба, че едно от издадените за случая наказателни постановления е било отменено, не променя горните изводи.

Касационната жалба е неоснователна, с оглед на което, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева - чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 и ал. 5 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без дата, по НАХД № 7175/2018 г. на Софийския районен съд, НО, 97^{-ми} състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

